

Urnázott porát hogyha kikapná,
 ha elfújná, szétszórná az ózon,
 hogy válna, hogy válhatna azzá,
 amit magamnak kikapartam?
 Ha van csontja, ne adjak rá
 szoknyát, blúzt, húst, csak korhadozzon!

Mit ér a szó?

Az én van, a nemzet bizonytalan,
 hogyha nemzeti minden, ami van,
 a dohánybolt, a cigaretta füstje –
 mit ér a szó így, elvégtelenülve?
 Fensége oda, lassan piszlicsáré,
 a nemzetemé hogy legyek, hazámé?

Horváth Imre Olivér

Házasságkötő terem

Már tíz éve, hogy együtt élünk, bár sose ketten:
 hangyák és csótányok jártak rá a kenyérre
 első körben, majd a poloskák klubhelyisége
 lett a redőnytok. Gomba szökött a vizes vakolatra,
 új féregtől sárgultak meg a polcon a versek.
 Egy nap vírus támad, végezz a másolatokkal,
 elhal a szerver, sőt, az a nyelv is megkopik egyszer,
 mellyel örökké tartó hűségéről teszek esküt.

Doing a filthy pleasure is

Nem szeretünk mosogatni. Megint estére halasztjuk,
 és nappal mi is úgy élünk, mint szutykos edények:
 tornyosuló halmunk állandóan szem előtt van,
 emlékeztet minket a ránk váró feladatra.
 Tudjuk, káros a tétlenség, de mit ér az igyekvés,
 hogyha hiába csináljuk, még sincsen soha készen?
 Mit profitálunk ebből? Mért kell két kilyukasztott
 vaslábasnak foltmentesre sikálnia egymást?

Formakényszer

1.

vájja a virgonc víz medrét szakadatlan
cseppjeivel centiz csügged ha kicsurran
old vezet átjár tisztít mert egyedül van
hágja a virgonc víz társát a szabadban
várja a virgonc víz végét poharadban
cseppjeivel centiz csügged ha kicsurran
old vezet átjár tisztít mert egyedül van

2.

szőr szúr alig enged drótvastag a csontnál
szád két puha penge arcéled acéltál
fésű foga szétáll állad cseszi gyenge
arcéled acéltál szád két puha penge
engedd le az inged megfoglalak a csapnál
szád két puha penge arcéled acéltál
bőröddel az inger durvára borotvál

